

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide ezimezendők az előfizetői pénzek, hirdetések és nyilvántartási közlemények.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide küldendő a lap szellemi részei, illetve minden közlemény.

Bérmintellen küldeményt nem fogadunk el.

Kézírtakat vissza nem adunk.

SOMOGYI ÚJSÁG

MEGYEI- és HELYI-ÉRDEKŰ. VEGYESTARTALMU H. ÉTILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton

Felelős-szerkesztő ifj. Nagy Ferencze.

Itt az ősz.

Itt az ősz mely lerohasztja, elszorítja a fa üde színű levelét, elhervasztja majd magát a természetet.

Ami eddig vig volt az őszben: a szüret, évek óta már azok is szomorúak lettek, tett arról maga a természet, hogy ott hol azelőtt a fiú hangos örömei között segített megszedni az atyai szőlőben az Isten áldását, ott ugyan abban a szőlőben most szomorú arcúval, fáradt szívvel ugyan az a fiú kapálgatja a földet, de nem a szőlő tökéi, hanem kukorica vagy egyéb termények alá.

Ha a szüreti időszak, az ősznek még a mai viszonyok között is nemi élénkséget adó ezt, esemény elmúlik, rohamosan jön meg a fagyos tél, s mint zsarnok, ki mindent lenyűgözőt a természetben, ki elaltatta az erdei fákat, s zordságával megölte a nyíló virágokat, ez rá dobja a szomorúság fehér leplet a földre, szomorúságot beoltván egyszersmind a természetbe és az emberekbe is.

Ez idén, a sárga falevél, melyet tova ragad az őszi szél rohanó szele, mely az irigységnek és romba dönt reményeknek színét mutatja az embereknek akkor, midőn őt az idők szélsége a magasba ragadják, hogy ott fenn egy forgó szél segítségével járja el a legvadabb boszorkány táncot, ez a sárga falevél hű képét mutatja a mai társadalomnak.

De nemcsak szemében, melyek ép úgy rá illenek erre is, hanem méltó képét mutatja még röptében és estében is embereknek s az emberek által alkotott társadalmi viszonyoknak.

Az irigység utat talált az emberek szívéhez, s ott nagy foglalatokat tesz, mert segíti őt a bukott remények folytán elő állott anyagi szükség, s a kényszerült lemondás.

Az idei év olyan volt mint a hi-tegető jegyes, ki mással lép oltárhoz, a tavasz szép reményt adott, de reményeiben első sorban azt csalta meg, ki legjobban bízott hozzá az emberek között, a gazdát, utána azt, ki szinte jó reményeket táplált, ki szinte, hitt és bízott, a kereskedőt, de az iparos is megcsalattatott, mert hisz az is szomorúan, magányosan áll üzletében, nincs ki felkeresse.

Mindenféle, minden arczon a bu-

kott remények nyomai láthatók, mely elborítja sárga színével az egész embert megmételvezvén egyszersmind annak szívét is, hova az emberi szeretet az emberi türelem helyébe, a sárga irigységet és a megférhetetlenséget ültette.

Elhervadtak reményei a kereskedőnek, az iparosnak, s a gazdának, de különösen ez utolsónak mert neki előtte áll a szomorú tél, mely őt hosszú ridegségével nagy aggodalommal tölti el.

Azok a gazdák, kereskedők, vagy iparosok, kiknek a múlt években maradt tőke, ezt kilencz-tized részben kénytelenek ellogyasztani, mert hisz a tőke után oly csekély kamatot kapni az egyes pénzintézetektől, hogy e kamatokkal nem képes pótolni azt a hiányt, mely a szomorú viszonyok folytán bevételeinél, a mul-takkal szemben mutatkozik.

Viszont ha kölcsönre szorul az oly drága, hogy ha a kölcsönbe vett tőkét a legelőnyösebben, a legjobban helyezi is el, az tekintettel a viszonyokra — magát kifizetni jelenleg képtelen.

Hiába van szakértelem, hiába van szorgalom és takarékoság, az év végén elkerülhetetlen a deficit, mely ha sokáig tart, magát a vagyont emészti fel.

Valóban csodálatos, hogy ma midőn minden téren oly nagy a konkurencia képesek a pénzintézetek ugyan azt a tőkét, mely után ők $3\frac{1}{2}$ —4% fizetnek 7—8% ért és még utána fizetendő kezelési és írási díjakért — kiadni.

E magas pénzláb bár az illető pénzintézet részvényeseire előnyös de általában helyesnek még sem mondható, mert éppen az az ember, ki nélkülöz, lesz azok javára kiknek van általa kifosztva.

Mi ennek a természetes következménye, az hogy az az ember ki látja vagyonának naponkinti apadását, vissza huzódik, nemcsak lemond a régiebb, a jobb időkben megszokott kényelemtől; de sokszor kénytelen magától a leg-szükségesebbet is megvonni.

Viszont az, ki anyagi viszonyainál fogva az emberiségre rá nehezendő csapásokat nem érzi meg annyira, az megmaradván a régi kényelemben és jólétben, feltűnővé teszi a különbsé-

get, mely a két ember között fennáll.

Ez hozza azután meg az emberi szívbe a nagy a mélységes irigységet, mely utóbb oly gyűlöletté válik, mely ölni és gyilkolni kész neki soha nem vette őt soha nem bántó ember társát, s e gyűlöletnek a kifolyása amaz eszme, amaz irány, melynek neve anárkia.

A társadalomban fennálló vagyon zür-zavar, és különbözet, eredményezi még ama társadalmi corupciót, mely a mai társadalomban fennáll.

Hány fényben uszó ezektől irigylt, a magasban levő egyént látunk, ki mint az őszi szél által felkapott el-sárgult falevél lehullt a magasból, úgy bukik le szegény és gyalázatot hagyván azon a polcon, melyet elfoglalt, mely szegény vissza hull a társadalom nyakába is, mely őt, ismerve hibáit, tudva bűneit mégis támogatja és fel-emelte.

Bizony az emberi társadalomra és reá jött az ősz, elsárgítva, elhervasztva annak erkölcsi érzületét, adja Isten hogy az új erkölcsöket hozó tavasz minél előbb megjöjjön, de az ne legyen oly csalfa és rövid mint az idei volt, hanem hű és örök.

A kaposvári rendőrségnél

nem igen tudják azt, hogy a hivatalos hatalom mire való és meddig terjed annak határa, nem tudják azt, hogy a hivatalos hatalommal való visszaélés, úgy a személyes jog megsértése hol kezdődik. A hivatalos tulbuzgóságot békességes, a közrendet és vagyonbiztonságot egy esepet sem veszélyeztető egyének ellen hajszaszerűleg gyakorolják, míg a esirke-fogók s tolvajok békességes nyugalom-mal verik fel a kamarákat és dulják fel az egyes pénzékeket, magán lakásokat.

Jha persze, mert ezeknek a megfé-kezésére egy kis tapintat is kellene — ami persze nincs — így aztán a dicső-séget abban keresik, hogy vagy egyes békés embert gorombiának le, vagy pe-dig a kezük közé került szerencsétlen nőtsemélyeket — a dicsőség kedvéért — alaposan elpáholják és arezul verik, hogy még az a kis bűnület érzés is ami még benne meg volna költözzék ki belőle — tán az arezul verő, vagy verető szemé-lyébe át?

Persze, hogy a hivatalos hatalmat mutatni kell.

Különböz közlünk két hozzánk be-érkezett levelet.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Bocsásson meg, hogy mint idegen ember fordulok kegyedhez, de kénytelen vagyok panaszommal felkeresni.

En egy budapesti iparos vagyok, Kaposvárott járván, egy másik tisztességes iparossal mentünk az utcán, ki nekem mint idegennek megmagyarázta az egyes épületeket.

Ugy esti 9 óra körül egyszerre ránk támad egy rendőr vagy biztos, s minket bitangoknak, csavargóknak czimezve szidott, s mondá ne kujtorogjunk az utcán.

Kérem lehet ez?

Egy budapesti polgár.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

En mint idegen Kaposvárra mentem, hogy ott magamnak szolgálatot keresek mi némi utánjárás folytán sikerült is.

Azon reggel midőn szolgálatomat elakartam foglalni, eseléd könyvemmel kezembem békésen haladtam az utcán, midőn egy rendőr hozzám jött és bekísért a rendőrségre, könyörögtem, hogy ereszemek el mert szolgálatom el kell kezdeni, de ott a helyett, hogy eleresztettek volna összeverték és becsuktak.

Valami jölelkű ember közben járása folytán végre ki bocsájtottak, s helyemet elfoglaltam. Mély tisztelettel

A. M.

A hozzánk beküldött két levelet kötelességünknek tartjuk közölni, már csak azért is, mert az ember nem a grófoknál kezdődik, s a szegény ember személyes szabadsága ép oly szent és sérthetetlen kell, hogy legyen, mint a nagyuré.

Különböztetjük a nagyközönséget, hogy máskor hasonló panaszokkal ne a sajtót, hanem a büfenyitő hatóságot keressék fel.

HIREK.

— **Kitüntetés.** Ő felsége a király, Tallian Béla békésvármegyei főispánt abból az alkalomból, hogy a Csongrádvármegyében viselt főispáni állásától felmentette, közszolgálatban szerzett érde-

meimnek elismerésül a Szent István-rend kiskeresztjének adományozásával tüntette ki.

— **A demográfiai kongresszusra** Somogyvármegye dr. Szaplonczay Manó vármegyei főorvost és dr. Szigeti Jánost, a somogyvármegyei kózkórház igazgató főorvosát küldötte fel.

— **A somogy megyei gazdasági-egylet** amerikai szállótelepének fentartása és fejlesztésére 1500 frtot utalványozott ki a földmívelésügyi minster.

— **Szóban levő főispán.** Mind megbízható forrásból értesülünk kormány közönség szö van arról, hogy Dr. ifj. Jankovich László gróf, lengyeltóti főszolgabíró főispánságot fog kapni. Ha ez beteljesülne bizonyára sok embernek szerezne az megyékben örömet, mert itt ifj. Jankovich László nemesak közszereteten és tiszteletben áll, hanem neki a megyében számos igaz jó barátja is van.

— **Ösztöndíjak.** A gazdasági egyesület két 125 frtos ösztöndíjat az idén Csorba Gusztáv és Geiszler József keszthelyi gazdasági intézeti tanulók nyertek el; az alapítványi tőke kamataiból fennmaradt még 62 frt 50 kr., mely összeget Makfalva Géza orsz. képviselő a sajtójából 125 frtra kiegészítvén, ez ösztöndíjat az egyesület Schmidt Gyulának adta.

— **Felvételi vizsgálatok a Ludovikában.** A Ludovika Akadémiában a felvételi vizsgálatokat szeptember 25-én kezdik. A felvételi vizsgálat sorrendje a következő: szeptember 25-én vizsgázzák a magánalapítványi helyre első sorban jelölt 24 növendék, szeptember 26-án a többi magánalapítványi helyre és a kinstári helyre jelölt 24 növendék; szeptember 27-én az egész fizetési helyre jelölt 21 növendék. A másodosorban jelöltek abban az esetben szőlítják a vizsgára, ha az első sorban jelöltek nem alkalmasak, vagy a felvételi vizsgálat követelményeinek nem feleltek meg.

— **Uj tanítónők.** A városi iskolaszék f. évi szept. hó 1-én tartott ülésén a Rajesányi Mariska távozása folytán üresedésbe jött tanítónői állás, egy a ciglifféle iskolánál szervezendő 3—4-ik osztály számára szükségelt új tanítói állás betöltése tárgyában intézkedés történt. Az elsőre Györky Vilma tanítónőt Szederkényről, a másodikra Szentesné szül. Vrana

hogy fogta meg Pazakot, mint ütötte földhöz, mennyire nyögött az a kocsiba, s hogyan adták át azt a Lipótmezőn, s Lenke egészen kikelve támad rá, büntetésére mondva neki „ugy-e mondtam, hogy nem irok“ legyen nyugodtan, mentegeti magát, rögtön megyek érte a Lipótmezőre, kiszabadítom, nem gondoltam, hogy az ártatlan esinnak ily rossz vége legyen.

Hát Pazak Illés? ő a Lipótmezőn panaszodik egy öreg térdig érő szakállal bíró embernek, ki a tébolydában bizonyára valami felügyelő — az éjjel midőn meghozták a nagy morva szorítása folytán eszméletlen állapotban volt, de az önkéntes mentő azon indokolására, hogy ez így nagyon jól van, mert más-kép dühös lenne, Illést tőlük átvették és lefektették, midőn reggel feleszmélt ágyánál látja az említett öregot, rögtön felkel és elmondja az egész történetet, nem hallgatva el a 30% meleg és 28% hidegben tett sétáit sem. Az öreg egy szó és megjegyzés nélkül hallgatja Illés panaszokait, s midőn már elhallgatott kérdé tőle nagy komolysággal: eddig volt, elvégezted a panaszt? Igen, volt Illés meglepett válasza. Nő jó segített rajt és elment az öreg. Illésnek feldobogott a szíve, az Isten áldja meg ezt az öreg felügyelőt, nagy részvétel van irántam, bizonyosan ki fog innen menteni.

Dona asszonyt választották és illetve hívták meg.

— **R. Balog Etel** jutalomjátékaul esztörtökön f. hó 13-án Sardon Viktor nagybátású 5 felvonásos színműve „Dóra“ kerül színre, melyre előre is felhívjuk a t. közönség figyelmét.

— **Ismét főispán lemondás.** Zalavármegye főispánja, kit a lapok már annyiszor lemondattak, mint haljuk most tényleg beadta lemondását.

— **A kaposvári vásár** a mult kedden tartott meg; dacára a kedvező időjárásnak, nem volt nagy vásár, úgy hogy a városban a forgalom akkora se volt, mint egy hetivásáros napon. A forgalom eme hiányának főokát a kaposváriak abban találják, hogy a vásártér a várostól nagyon messze esik.

— **Lóverseny N.-Bajomban.** Mint már multkor is említettük, a pécsi és a keszthelyi huszárok, a N.-Bajomban vidéken tartandó hadgyakorlatok után lóversenyt rendeznek. A lóverseny f. hó 16-án lesz megtartva mint, azon reményben hozunk a nagyközönség tudomására, hogy az érdekes sportot minél többen megfogják nézni.

— **Az orczy ref. egyház** 16 tagból álló küldöttségé Szept. 2-án tiszteltgett a kegyes tanítórend mernyei kormányzója előtt — lelkész vezetése alatt: hódolatát és tiszteletét mutatván be az új földes uraik előtt; s a rend ismert kegyességébe ajánlották egyházukat és a községüket. Egyszersmind kifejezték örömmüket, hogy a bírok, s a birtokkal együtt a község népe is oly jó kezékbe került. Reménytel és bizalommal tekintenek a jövőbe, s hiszik, hogy a hódolat és tisztelet melyet most éreznek, s a rend jóindulata melylyel biztatva vannak: állandó és maradandó fog lenni! A lelkész szavaira Bertalan A. kormányzó ur meglepetéssel s hosszabb beszéddel válaszolt. Megköszönte a kegyes tanítórend iránt táplált s most kimutatott tiszteletet, — mit szívesen fogad, ígerte, hogy a kegyes tanítórend, mint a multban: úgy a jövőben is megfellelni igyekszik e nevének, s a lelkész által gondjaiba ajánlott szegényebb sorsu lakosoknak érdemük és szükségük szerint munkát, s a munkával együtt kenyeret is fog adni. Főbb vonásokban említette a legközelebbi mult egyházközpontjai eseményeit küzdelmait,

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

Egy kalandvadász viszontagságai.

Casinói felolvasás Franciscustól.

(Végo.)

Mig ezek történtek a lánczhidon, addig a vígadóban szólt a zene, nyüzsgött a nép s Géza kit Illés agyon akart vágni, Lenkével tánczolja nemesak a második négyest, hanem a szünóra utáni esárdást is, és megis nyerte annak szívét, kezével együtt s holnapra tüzték ki az ünnepélyes eljegyzést, hej ha szegény Illés tudná ezt bizonyára nem jönne el a Lipótmezőről soha, de majd egyet aluszik s akkor ő is más szemmel nézi az „imádott agyalt s a hűtelen barátot“ (így szokta őket nevezni) mert hát azok még sem voltak oly rossz akarattal iránta, — ki is gondolta, hogy egy légyott a Lipótmezővel végződjék.

Készül haza a nagyközönség a táncvigalomból termézetesen, hogy Lenkééket a leendő jegyes kíséri haza, már azért is, hogy meg tudja mint sikerült a közös terv, melylyel szép tánczosnéja nyakáról egy alkalmatlan tánczost volt szándéka lerázni, — a tekintélyes házmester már várta őket, ő az egész éjjel nem aludt, össze járta még a tízedik szomszédot is, s most éppen 50-szer beszéli el,

Pár perecz múlva megjelenik ismét az öreg, de valami elfakult kopott kék lepedő van a nyaka között (minőket a bibliai képeken, köppeny gyanánt lehet látni) balkezeében egy óriási krumplit tartott, jobbájában pedig egy vastag mogyorófa eselőkét, s így teljes komolysággal helyet foglal a szobában levő kopott faládán.

Illés nézett nem tudot mit gondolni, végre megszóla az öreg: Fiam meghallgattam panaszodat s annyit mondok azokra neked, ne félj, ne csüggedj, leszesz te még boldog is, csak ezuntul több eszed legyen. Illés közbe vág, de uram bátyám, minő tréfa ez? Mi esoda uram bátyám — pattan fel az öreg kék lepedős (mely lepedő ujkorában ágyterítő vagy szőnyeg lehetett) te nem tudod, hogy én ki vagyok? Ő te szerencsétlen halandó, hát tudd meg, hogy én vagyok az ur isten. Illésben előlött a szó, szemei elhomályosodtak, tehát ő kit felügyelőnek hit az egy örült összerögyött volna, de ösztöne azt sugta jó lesz az ajtó után nézni, és ugrik is kifelé, és éppen ideje is volt, mert az öreg is időbe jött ily tiszteletlenség fölött, s éppen dörög, nekem azt mondja uram bátyám, na várj fiézkő éreztetem veled haragomat és hatalmamot, de már Illés fut és így a jogart helyettesítő füttykös suhintását ki is kerüli, de az öreg a hatalom almájaként kezében tartott krumpl-

melynek hullámai Orezit nem érintették. Bizalmat, őszinteséget és hívseget vár a községtől régi jó hírneve után. A két órát igénybe vett tisztelgés alatt a gazdasági téren is helyes utat mutatott, mit a tisztelgők nagyon megjegyeztek, s a jövőben fogantatni is próbálnak. Végül a küldöttség megköszönve esekélyességük iránt kimutatott előzékenységet s figyelmet; újra jó indulatába ajánlva a kegyes tanító rendnek a községet — egyházat: megelégedve s a jövőbe vetett s megizmosodott hittel hagyták el a kormányzói lakot.

— **Tizenkét óráig élet-halál között.** Dvorzsák főhadnagy Bécsben beosztatott a léghajó osztályhoz, a múlt napokban is léghajó gyakorlatokat tartván, léghajója elrepült s pár pillanat alatt eltűnt, a léghajó oly borzalmas sebességgel repült a levegőben, hogy tizenkét óra alatt Bosznia-ba ért, hol szerencsésen le is szállott. Dvorzsákot tisztársai s az egész közönség elveszettnek hitte, annál nagyobb volt az öröm midőn megkapták sürgönyét, melyben tudatta hogy szerencsésen földre szállott. A léghajó Kaposvár fölött is elrepült és többen látták is, s az oly ropant magasan repült, hogy csak akkorának látszott mintegy jókora méhkas.

— **Lódiázás.** A Somogymegyei lótenyésztés emelésére, a nagyméltóságu földművelésügyi m. kir. minisztérium által engedélyezett lótenyésztési jutalomdíjosztás f. é. szeptember hó 22-én d. e. 9 órakor Kaposvárott a honvédtéren fog megtartatni. E célra a nagyméltóságu m. kir. minisztérium részéről 250 ezüst forint becsátatott rendelkezésre. Ezen díjak következők: 1. Tenyészkanca. Sikertől szopócsikóval bemutatott anyakanca számára, melyek jól ápolt, egészséges és erőteljes állapotban vannak, s jó tenyészkanca-kellékével bírnak. 1. díj 30, ezüst forint, 2. díj 25 ezüst forint, 3. díj 20 ezüst forint, 4. díj 15 ezüst forint. 5. díj 10 ezüst II. Hároméves kanca-csikók. Hároméves kanca-csikók számára, melyek kitűnő tenyész-képességet ígérnek: 1. díj 50, — 2. díj 30, — 3. díj 20, — 4. díj 15 ezüst forint. II. Egyéb, minden tekintetben kitűnő mén és kanca-csikók számára. 1. díj 20, 2. díj 10, 3. díj 5 ezüst forint. Pályázhat minden somogymegyei

tenyésztő, ha községelőjárói bizonyítvánnyal igazolhatja azt, hogy a szopós csikóval bemutatott anya-kanca már a csikó születése előtt sajátja volt, vagy pedig, hogy a kiállított 3 éves kanca csikó egy az ellés idejében birtokában volt anyától származik és általa neveltetett. A pályázatból csak az angol telivér csikók vannak kizárva és a pénzbeli díjakra esupán földmives tenyésztők pályázhatnak más tenyésztő bemutatott kitűnő lovai után csak díszoklevelet nyerhetnek. A múlt évben díjazott ló ugyanazon, vagy alacsonyabb fokú díjat nem nyerhet. A bemutatott lovak megbírálása valamint az oditelt díjak kiosztása is, egy évre alakult vegyes szakbizottság által azonnal a helyszínen fog eszközölni. Hogy a díjosztó bizottság kellő időben megtudhassa, valamennyi pályázó ottlétét köteles minden pályázó a kijelölt nap reggelén Kaposvárott, a helyhatóságnál jelentkezni, hol további utasítást nyerend. Kelt Kaposvárott, 1894. évi augusztus hó 31-én. Inkey Antal, a vármegyei lótenyésztési bizottság elnöke. Maar Gyula, alispán.

SZÍNHÁZ.

Szombaton szept. 1-én színe körül Offenbach „Szép Helenája“ kellemes este volt.

Dieséretet érdemel Juhász Ilona — mint Heléna — játéka szabatos volt, s hangja bár kissé gyenge de szépen iskolázott levén, szerepének jól megfelelt.

Jól játszottak még szerepeiket Kállai Lujza és Polgár úgy Dezséri is, de ez alakításában már kissé tulzott.

Agamemnon, Achilles és a két Ajax megjelenése teljesen rossz volt, ilyen alakításnak egy elsőrendű szintársulatnál előfordulni nem szabad.

Különb az előbb említett szereplőket a közönség többször kihívta és megtapsolta.

Vasárnap színe került az Arvalány-haj az arena nem teltt úgy meg mint szokott bár a darabról nem lehet azt mondani, hogy nem jó.

A szereplők is elég jól megfelelték feladatuknak, úgyessen játszott Kézdy Juliska és Szakács Andor, a többi szereplő

mind kik mindenk az okai, mert mindenbe beleavatkoznak és semmihez sem értenek, össze szidta s magáról a felelőséget azokra hárította, vissza adta Pazaknak is a szabadságát.

Végre szabad vagyok, sóhajt Illés és nyakába borulva Gézának hálálkodik, mondva: mégis csak te igaz barátom vagy.

Midőn már a kocsiban ültek kezdett Illés azon gondolkodni, hogy mégis sok igaza volt abban mit neki az öreg bolond mondott, s a krumpli történetet elhallgatva, közölte is egész történetét Gézával biztosítva őt, hogy többet nem lesz az asszonyok bolondja, többet nem fog kalandok után járni.

Hisz már máskor is tettél ilyen fogadást és még sem tartottad meg. Mikor? kérde Illés, mikor? hát mikor bele ültél a tojásos vókába, mikor forró nyárban fél napig hűvezte egy szép asszony után 20 fejkáposztát, mikor — — — ugyan hagyd el hisz elég volt ez mára, vág közbe türelmetlenül Illés, — igazad van, feleli Géza, egy embernek egy napra elég volt annyi, beszéljünk másról és én ezt nem folytatom.

ellen sem lehet valamely lényegesebb kifogást tenni.

Azt est elég jól sikerült.

Hőtfőn a „Dolovai nábob leánya“ Hercegtől került színe zsufolt házban.

E darabnak meséje egyike a leg sikerültebbnek, mihez még a szereplőknek igyekezete is hozzá járulván, sok tapsot arattatott az egyes előadókkal.

Balog Etel, Petérdi Sándor és Follius, kifogástalanul adták szerepeiket, Jól játszott Szilágyi Berta is, de ő már azon hibát követte, el hogy gyakran egészen hátat fordított a közönségnek, mit egy olyan practicus jó színésznőnél mint ő nem hagyhatunk szó nélkül. Szakács Andor is megfelelt szerepének, de néha vissza esett az ő nála előforduló merev declamatio-ba mi nagyon hátrányára van játéknak.

Kedden adatott Polgár Sándor és neje jutalomjátékul „Tíz leány egy férj sem és „Pajkos Diákok“ mind két darab jól sikerült, s a szereplők a néző közönséget, mely az arénát megtöltötte állandóan kedélyes hangulatban tartotta.

Különb az a jutalmazottaknak, mint az egyes szereplőknek tapsból bőven kijutott.

Szerdán ismét a „Raphael“ adatott, néző közönség bizon gyéren volt, egyébként a kritika éppen az, mint a multkori darabnál volt.

Csütörtökön Kállai Lujza jutalmul ismét egy Offenbach operett adatott, „Orpheus a Pokolban“ a darab ami az egyes szereplőket illeti, teljesen jól sikerült, de az egyes jelmezek és a decuratio sok kíváni valót hagyott hátra.

Megjegyzésük még az, hogy eltekintve a jó zenéjü operettől a szintársulatnak olyan tagja mint Kállai Lujza, nagyobb pártfogást érdemelt volna meg.

CSARNOK

Hozzá! . . .

Általad szeretve lenni
Mézédes csókok élvezni
Ha csak rövidke perczre bár.
Ah, ez többet ér mint maga
A fejedelmi korona,
Mit büszkén tart egy nagy király!

Általad szeretve lenni
Karcos derekad ölelni,
S boldogságban lenni veled . . .
Mily kár, hogy e földön nekem
Nemhoz örmet az ily éden
Mert úgy él nem míg nem . . . lehet!..

Népdal.

Patakperti fűzfá-ágon
Bussan szól a kis madár . . .
Minek adtál én Istenem
Szeretöt ki . . . csapodár!
Minek adtál olyan szívot,
A mely nem tud szeretni . . .
Olyan hófehér karokat
Ha nem tudnak ölelni! . . .
Minek nekem szép piros arc.
Ha nem tudnak ránézni . . .
Minek az a két barna szem
Ha az sem tud igézni! . . .
S ha más mindezt nekem adtad,
Adj hát egy hű szeretöt!
Hogy ha ilyet nem tudok adni,
Adj egy picziny temetöt! . . .

Népdalok.

Édes anyám ne átkoz meg engemet,
Megvert engem a jó Isten eloget,
Elrabolta tőlem a kit szerettem,
Ez az oka, hogy bujdosóvá lettem.
Messze elszáll a páratlan kis madár,
Bujdosom én de az nekem nem használ,
Bárhol legyek a bánat úz, szívom fáj
Oh! csak könnyörölne rajtam a halál.

Künn a pusztán tölgyfa alatt van a nyája,
Juhász legény a zöld fűben furulyál,
Feje fölött fénylenek a csillagok,
Barna szeme mint a gyémánt úgy ragyog.

lit vágja utána, úgy hátba dobva azzal Illést, hogy háta döng mint üres hordó s a krumpli pedig tíz részre szakadva szerte ugrik, — fut is szegény Pazak mint a nyul.

Az ud aron ez idő alatt koesi robogás hangzik s midőn megáll a kocsiból Géza szól ki, rögtön az igazgató után tudakozódik s elébe vezetteti magát, — elmondja annak Illés szomorú és mégis nevetséges esetét és kéri, hogy bocsássák őt szabadon. De uram feleli az igazgató ez lehetetlen, ide nem örültem nem vesznek fel, azonban utána nézek és kiadja a rendeletet, hogy hívják elő Illést, — az érte menő felügyelőt Illés a lépcsők alján majd eltiporja, mert tizet is ugorva egyszerre, fut azon lefelé, hova fut — „az ur Isten kerget“ volt Illés rövid de kétségbeesett válasza, s tovább igyekezne, de a markos felügyelő ki ilyesmikhez szokva van megragadja, nem a legudvariasabban tudára adja, hogy az igazgató várja, ekkor kissé megkönnyebülve felsóhajt s be megy az igazgató szobájában. Meglepetésére látja ott barátját, ki minden ékes szólását elő véve érvel az igazgatónak.

Illéssel az igazgató pár szót váltván, rögtön belátja, hogy csakugyan nem örültem van dolga, s midőn az intézet és saját mentiségére az önkéntes mentőket,

Furulyaszó messzire elhallatszik,
Csaplárosné szép leánya haragszik.
Haragszik mert hallja a hívogatót
S nem hagyhatja magára a fogadó.

Este fénylik csak a szent jános bogár,
A szép kis leány valamennyi csapodár,
Szegény legény hitegeti hiába,
Háta mögött jót nevet a markába.
Jó szaga van sok mezei virágnak,
Csalfa szeme van minden barna leánynak;
Mert ha rád néz elesábitja a szívedet,
És azután megrontja vig életedet.

Csaplárosné bort elejbém had iszom!
Mert én máma igen nagyon szomjazom:
Ugy érzem, hogy éget engem valami,
De hogy mi azt nem tudom kimondani.
Mégpróbálom eloltani ha lehet,
Verje meg az Isten a csalfa szívet;
Hányszor fogadta, hogy csak engem szeret,
És most mégis másnak a babája lett.
Csaplárosné még egy pint bort megiszom,
Te meg cigány hadd szóljon a czimbalom!
Huzzad busan hadd tudják a pusztába,
Mulat szegény betyár gyerek bujába.

A csupaszkepű király.

Az adóhivatali pénztár ablakát megzörgeti egy subás s tiszteletteljesen, nehogy sértésnek vegyék odabent, beszól:
— Hallja? Nyissa csak ki ezt az ablakot.

— Mit akar kend? — szól ki egy hang belülről.

— Mit akarsz? Hát elgyűttem porciót fizetni. Mit akarnék egyebet?

S az atyafi kihuzza a strimpfli szárat a mándli zsebéből s fizet. A pénztáros három ezüst forintot ad vissza a bankóból.

— Hejnye! hogy állítana mán fa hoz — morog magában a subás és hamis mosolygással nyújtja vissza az egyik ezüst forintost.

— Adjon ezért másikat-é! Nem szégyelli magát? No né! hát a szögénynek má magukat is szömmé kő tartani?

— Mit akar?
— Má hogy ne akarnék, még utóljára magának áll följobb. Nem látja, hogy ez a pénz egészen csupasz?

— Csupasz? Hát milyen legyen?
— Milyen lögyön? olyan lögyön, hogy szakállas lögyön a király rajta, tudhatja mán, hogy a melyikön csupasz kép van, az hamis?

Ezüstszörű macska.

Az ujabbkori csodák hazájából, Amerikából, szavahihető forrásból nagyon különös esetet írnak, mely egy macskán esett meg. New-Yalemben (Vermont állam) egy nagy éjjeli vihar alkalmával a villám beütött egy Vandyk nevű uri ember házába. A ház lakószobájának a falán, melybe a villám beütött, fegyvergyűjtemény lógott s ebben a gyűjteményben egy ezüstmarkolatú kard volt. Mikor a villám nagy robajjal beütött, a házbeliek ijedten ugrottak ki ágyaikból, hogy utána nézzenek a zaj okának. A lakószobába érve, rémülten vették észre, hogy a fal mellett álló pamlag tábláján egy ezüstmacska gubbaszkodik, melynek szőre és bajusza ezüstös fényvel csillog a homályban. Mikor jobban körülnéztek a szobában, észrevették, hogy a fegyvergyűjteményben logó kardnak az ezüstmarkolata teljesen eltűnt s hogy az ablak üvegén egy dollárnagyságu lyuk van, melyen a villamos áram kihatolt a szobába. Ekkor ki derült, hogy a villám levitte a kardról az ezüstmarkolatot és galvanikus uton beüzüstözte a jó kandurt, melynek egyéb baja nem esett, mint legfeljebb annyi, hogy világhírűvé fog válni.

A zsidók és a halottégetés.

Londonban nemrég meghalt egy Davis nevű zsidó orvosnak a neje. Az

asszony halálos ágyán azt az óhaját fejezte ki a férje előtt, hogy égettesse el a hulláját. Dr. Davis teljesítette is nejeének a kívánságát, de a londoni főrabbi vonakodott az elégetett hullának a hamvait a zsidó temetőben eltakarítani, azzal az indoklással, hogy a zsidóknak vallási törvényei és hagyományai eltiltják a hullák elégetését. Dr. Davis azonban nem tárgyalt s kérelmére a londoni, liverpooli és manchesteri rabbik tanácskozássra gyűltek össze, hogy a bullaégetés kérdésében határozzanak. A tanácskozásnak az volt az eredménye, hogy Davisnak kivételképen megengedték, hogy takarítsa el a zsidó temetőben nejeének a hamvait, de egyúttal elhatározták, hogy ezentul nem engedik az elégetett hullákat a zsidó temetőkbe eltemetni.

Legbiztosabb óvszer a cholera,

hagymáz és egyéb fertőző betegségek ellen!

Tökéletes fertőtlenítés! Teljesen szagtalan!

Önműködő tözegszóró-closettek.

Belföldi és külföldi szabálmak! Szobai árnyékszék mindenféle tetszetős alakban. Árnyékszékberendezések, kórházak, lak-tanyák, iskolák, iparvállalatok, szállodák stb. részére.

Magyar tözeg- és műtrágya-ipar részvénytársaság. Budapest, IV., Városházter 9. (Hárisbazar)

Fertőtlenítő és szagtalanító tözegpor! Tözegalom! Mindenféle tözeggyártmány nagy raktára.

Különlegesség:

emberei és városi hulladékok ipari és gazdasági értékesítése. Város-tisztítási és elfuvarozási vállalatok szervezése. Műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság.

Az orsz. közegészségügyi tanács által többszörösen ajánlva.

ELSŐ KAPOSVÁRI

ZONGORA, HEGEDŰ, CZIMBALOM, POLYPHON-ZENÉLŐ STB.

FINOMABB HANGSZER RAKTÁR.

KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 5. SZ. A.

(Hittaller-féle házban)

megnyitott hangszer raktárát alólirott a m. t. vevők figyelmébe ajánlja.

A leghiresebb bel- és külföldi gyárakból való hangszereket gyári áron s öt évi jótállás mellett elad. Készleten nem levő zongoráknak stb. hangszereknek eredeti gyári áron megszerzését bármely gyárból közvetíti.

Régi zongorákat ujakkal becserél, avagy azok alapos kijavítására vállalkozik.

Zongorák jutányos áron kölcsön kiadatnak.

Zongorák hangolását

ugy helyben, mint vidéken azonnal pontosan teljesíti.

A külföldi nevezetesebb gyárakban töltött több évi alkalmazás és szerzett technikai ismerete ezen üzletében szakavatottságát biztosítja, miért a n. é. közönség szíves pártfogását kéri.

IFJ. WIMMER JÁNOS

hangszer technikus.